

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Medlem Hr. Kristian Nygaard, at for saa vidt som der er større Sparelyst — og det har man vistnok Indtryk af, at der er, og det viser Tallene vist er Tilfældet —, saa er det givet, at man ikke behøver at have taget nogen større Embedseksamen for at kunne regne ud, at de Beløb, som man vil bruge til disse Sparepræmier, derved bliver mindre for hver enkelt, og alene af den Grund vil jeg formode, at der vil være Anledning til, naar vi kan magte det, at tænke paa at forhøje dette Tal. Jeg skal ellers ikke udtale mig nærmere om, hvorledes denne Sag vil udvikle sig i sit videre Forløb, men det er i alt Fald noget, der kan tales om igen, og for saa vidt det skulde komme frem, vil det have min Interesse. Naar der kan regnes med, at Beløbene, der indstattes i disse Tyendesparekasser, derved kan forøges, og at det kan animere og blive et Incitament til fortsat Opsparing, vil det være af det gode.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var utilfreds med, at Regeringen — vel nok for øvrigt med Rigsdagens enstemmige Tilslutning — havde forlænget Loven om Priser m. v. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem var utilfreds med Regeringens Stilling paa dette Omraade, idet det ærede Medlem havde tænkt sig, at denne Regering vilde have taget Sagen paa en anden Maade; det maa vistnok være rigtigt forstaaet. Det ærede Medlem erklærede, at Venstre havde angrebet Importregulerings-systemet i 14 Aar, men havde nu alligevel accepteret det, og at dette var forstaaeligt, naar man ikke havde mere at komme med, end Venstre kom med til den høje Rigsdag; vi havde ikke noget konstruktivt Forslag at nævne.

Maa jeg om Loven om Priser m. v. sige følgende. Jeg anser denne Lovgivning for vigtig med den Vareknaphed, som vi har, og den Mening har jeg sammen med Erhvervene og Erhvervenes ansvarlige Mænd, idet Spørgsmaalet om Forlængelse af Loven har været drøftet med Erhvervenes Hovedorganisationer, altsaa Repræsentanter netop for de Kredse, som Prisloven paalægger Baand. Disse Organisationer har alle været enige om Forlængelsen. Man kan simpelt hen ikke sige, at Venstre har lovet Erhvervenes ansvarlige og, som jeg for øvrigt ved, ogsaa i høj Grad ansvarsbevidste Mænd større Frihed, end de under de nuværende Forhold med Vareknaphed selv ønsker. Vi har ikke villet forlade dette Princip, og det er ikke et Princip, der er anderledes for os i Dag, end det alle Tider har været. Naar der er Vare-

knaphed, naar der er Krig i Verden, er Indgreb nødvendige, og jeg glæder mig kun over, at ogsaa Erhvervenes Mænd fuldt ud har forstaaet dette med de Byrder, der derved paalægges dem, de Vanskeligheder med Prisudregning o. s. v., de har været ude for i disse Aaringer; man har efter min Mening taget det beundringsværdigt.

Hvad angaar Importbegrænsningen, maa jeg sige, at der gælder ogsaa i nogen Grad her det samme som vedrørende Loven om Priser. Større Erhvervsfrihed, som jeg afgjort er Tilhænger af, og som jeg ogsaa fortsat vil arbejde for, og som jeg haaber maa komme engang, naar Forholdene i Verden trækker sig i Lave, kan jo da i hvert Fald ikke forøge Udlandets Leveringsdygtighed af Varer til vort Land. Jeg har forleden fra denne Plads sagt, at vi vil arbejde for større Frihed for Importerhvervene, men saa længe der er en saa stor Knaphed paa Varer og ikke mindst, kan man vel sige, stor Knaphed paa udenlandske Betalingsmuligheder, er en Ordning med Mulighed for den bedste Udnyttelse af Ressourcerne endnu nødvendig. Jeg ved, at det store socialdemokratiske Parti med dets nye Program ikke kan bedre paa disse Forhold, hvad enten saa dette Program er konstruktivt eller ej. Det høje Ting kan være overbevist om, at Venstre vil tage Initiativet til snarest at faa Baandene løst, i hvert Fald faa dem løst, nogle smaa Begyndelsesting er dog ogsaa udført, og dette vil vi haabe kan fortsætte, og vi haaber endda paa, at Baandene kan løsnes ret betydeligt. Naar Baggrunden er til Stede, indbyder jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft til at medvirke til dette.

Jeg kan godt sige uden paa noget som helst Punkt at være inkonsekvent, at Venstres Angreb paa Importregulerings-systemet vil fortsætte. At vi har været et besat Land i 5 Aar, og at man endnu ikke er kommet saa vidt otte Maanedere efter Tyskernes Kapitulation, at der kan blive frie Forhold, har selsagt ikke noget som helst at gøre med Venstres Modvilje og Venstres Opposition mod det, som vi gik imod: Socialdemokratiets Ønsker om Indgreb i 30erne, altsaa i det forrige Aarti, fra 1932—33, da man begyndte paa dette, og indtil Krigen kom. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft skal nok, hvis alt gaar vel, faa at se, at Venstre ikke opgiver sine Ønskers Maal i den Henseende.

Maa jeg angaaende det ærede Medlems Udtalelser om Tobaksordningen sige nogle faa Ord, for at der ikke skal opstaa nogen Begrebsforvirring. Det ærede Medlem var